

LIBRIS

We know
books

Titlul original: *Consigli di un Papa amico.*
Le parole di papa Francesco che ci aiutano a vivere meglio

Pentru cuvântările Papei Francisc
© 2017 Libreria Editrice Vaticana
00120 Città del Vaticano
www.libreriaeditricevaticana.com

© 2017 Edizioni San Paolo s.r.l.
Piazza Soncino 5 - 20092 Cinisello Balsamo (Milano) - ITALIA
www.edizionesanpaolo.it

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TORNIELLI, ANDREA

Sfaturi prietenești de la Papa Francisc : cuvinte care ne ajută să trăim mai bine / Andrea Tornielli, Domenico Agasso jr. - Cluj-Napoca : Viața Creștină, 2017
ISBN 978-973-674-144-9

I. Agasso, Domenico jr.

© 2017, Casa de Editură „Viața Creștină”
Str. Moșilor, nr. 26, 400001 Cluj-Napoca
tef: 0264-439018, int.111; 0729-884889
e-mail: viata.crestina@gmail.com
www.viata-crestina.ro

ISBN 978-973-674-144-9

Andrea Tornielli
Domenico Agasso jr.

Sfaturi prietenești de la Papa Francisc

Cuvinte care ne ajută să trăim mai bine

Traducere din limba italiană
Laszlo Alexandru

Cluj-Napoca
2017

CUPRINS

Introducere	
Sugestii ca să trăim mai bine	5
Sfaturi prietenești	
de la Papa Francisc	13
Iubirea, mai întâi de toate	
și mai presus de toate	15
Vai de cel îngâmfat!.....	19
Bogăția și faima? Sunt „lucrușoare care trec”.	
Și ne pot împinge la faliment	23
Vrei puterea?	
Ai grijă că ai putea să ajungi rău	35
Dacă defăimăm suntem ca teroriștii.....	39
În Biserică, mereu și oricum	47
Să ne mărturisim păcatele. Cum?	
Să învățăm de la copii.....	53
Păcătoși, da – dar niciodată corupți!	57
Avem o „grădină”: lumea. S-o îngrijim	61
Ești creștin?	
Atunci trebuie să te bucuri.....	65
Să citim și să recitim „Divina comedie”	75

Să-L căutăm pe Dumnezeu, „marea frumusețe” eternă.....	77
Să facem o revoluție: să ne dăruim celorlalți	87
Familia și cele trei formule magice ale sale: „îmi dai voie?”, „mulțumesc”, „iartă-mă” ...	91
Să nu uităm să sărbătorim!.....	103
Durerile trăite cu speranță duc la bucurie.....	109
Să nu ne temem în fața necazurilor, Dumnezeu e cu noi.....	117
Suferința nu e frumoasă. Dar poate avea un sens.....	121
Speranță. Mereu.....	127
Să ne întipărim în memorie frumusețile din calea noastră	131
Să mergem acolo unde Dumnezeu se manifestă cu adevărat: la Liturghie	135
Să ne rugăm, să ne rugăm, să ne rugăm, chiar dacă pare inutil.....	143
Noi suntem vițeii, preoții sunt vacile	149
În fiecare zi o întâlnire fixă: Evanghelia.....	151

Nu ghicitul în cărți, ci fericirile evanghelice.....	155
Fericirea: toți o caută, dar numai Dumnezeu ne-o poate dărui...	159

Iubirea, mai întâi de toate și mai presus de toate

*Sentimentul adevărat este
concret, nu acela din telenovele*

Nu putem să nu începem cu iubirea. Ea stă la temelia tuturor. Dar iubirea în ce sens, am putea fi întrebați. Iubirea pentru tovarășul de viață, pentru membrii familiei? Iubirea pentru semenul nostru? Nu contează, pentru Papa Francisc. Fiindcă acțiunea, starea sufletească a iubirii este una singură, iar apoi se modifică în funcție de situație, de context, de „destinatar”.

Pontiful arată cele două elemente care „ne ajută să deosebim iubirea adevărată de cea neadevărată”. Iată-le.

Primul este că iubirea stă „mai mult în fapte decât în vorbe”: nu e „o iubire de telenovelă, o fantezie”; nu este vorba de povești care fac „să ne crească pulsul un scurt timp, dar nimic mai mult”. În schimb, ea stă „în faptele concrete”. Iar primul care ne dă exemplul de iubire concretă, cea mai concretă

care poate exista, este însuși Dumnezeu, care L-a trimis pe „Fiul Său... întrupat pentru a ne mântui”.

Iar Fiul lui Dumnezeu „avertiza: «Nu orișicine-Mi zice: ‚Doamne, Doamne!’ va intra în Împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri»” (cf. *Matei* 7,21). În practică, așadar, iubirea adevărată stă „în fapte” și este „constantă”. Nu e nici măcar „un simplu entuziasm”.

Episcopul Romei recunoaște că „de multe ori e chiar dureroasă: să ne gândim la iubirea lui Isus purtând crucea. Dar faptele de iubire sunt cele despre care Isus ne învață în capitolul 25 din Evanghelia de la Matei. Cine iubește, face asta: protocolul judecății. Eram înfometat, mi-ai dat de mâncare etc. Lucruri concrete”.

Celălalt criteriu al iubirii adevărate este că „omul comunică, nu rămâne izolat. Iubirea se dăruiește și primește, devine acea comunicare ce există între Tatăl și Fiul, o comunicare” realizată de „Spiritul Sfânt”. Jorge Mario Bergoglio subliniază: „Nu există iubire fără comunicare, nu există iubire izolată”.

Iubirea are un „mare dușman”

Iubirea adevărată nu se poate izola, fiindcă astfel nu e iubire, ci „egoism”. Iar egoismul este exact opusul, este „marele dușman” al iubirii, „fiindcă interesul nostru ne ispitește să nu acționăm și ne ispitește să nu comunicăm”.

Francisc explică, apoi, ce se va întâmpla cu cel care își construiește viața pe iubirea indicată de Dumnezeu: „Ce spune Domnul despre cei ce vor rămâne în iubirea Sa? «V-am dat aceste lucruri pentru ca bucuria Mea să fie în voi și bucuria voastră să fie deplină. Dacă voi veți rămâne în iubirea Mea, bucuria voastră va fi deplină»: o bucurie care – recunoaște Papa – de multe ori vine împreună cu crucea. Dar bucuria aceea – chiar Isus ne-a spus-o – nimeni nu va putea să v-o ia”.

REFERINȚE:

Predici la Casa Santa Marta din 9 ianuarie 2014, 27 iunie 2014 și 7 mai 2015.

Vai de cel îngâmfat!

*„Ești încrezut?
Ai osteoporoză la suflet”*

Papa Francisc atacă „rădăcinile răului”: orgoliul, lăcomia și vanitatea, considerată cea mai rea dintre toate trei.

Evangelhia îl descrie pe regele Irod neliniștit că, după ce l-a omorât pe Ioan Botezătorul, se simte amenințat de Cristos.

*Cele două neliniști ale noastre:
„una bună și una rea”*

Observă Pontiful: „În sufletul nostru putem avea două neliniști: cea bună, pe care ne-o dăruiește Spiritul Sfânt și ne îndeamnă sufletul să facă lucrurile bune”; și, apoi, „neliniștea rea, care se naște dintr-o conștiință murdară”.

Lumea „care a făcut mult rău, care comite răul și are conștiința murdară și nu poate

trăi în pace, fiindcă trăiește cu o mâncărime continuă, cu o urzicătură care n-o lasă în pace... Lumea asta a comis răul, însă răul are mereu aceeași rădăcină, orice răutate: lăcomia, vanitatea și orgoliul". Toate cele trei rădăcini „nu-ți lasă conștiința în pace – avertizează Papa Bergoglio – nu lasă să pătrundă neliniștea sănătoasă de la Spiritul Sfânt, ci te împing să trăiești astfel: frământat, cu teamă. Lăcomia, vanitatea și orgoliul – afirmă el apăsător – sunt la rădăcina tuturor blestemățiilor”.

Să nu ne jucăm viața la cacialma

Vanitatea „nu are viață lungă, fiindcă e ca un balon de săpun. Vanitatea nu ne dă un câștig adevărat. Ce câștig are omul după toată osteneala care îl mână din urmă? El se ostenește să pară, să se prefacă, să lase impresia. Asta e vanitatea”.

Papa subliniază: „Putem s-o spunem foarte simplu: vanitatea înseamnă să-ți falsifici viața. Iar asta îmbolnăvește sufletul, fiindcă dacă omul își falsifică viața pentru a părea, pentru a lăsa impresia și el face toate lucrurile numai din prefăcătorie, din

vanitate, ce câștigă până la urmă? Vanitatea e ca osteoporoza sufletului: oasele de afară par bune, dar pe dinăuntru sunt roase”. Cu alte cuvinte, vanitatea „ne conduce la înșelăciune”.

Francisc insistă: așa cum escrocii „fac semne pe cărțile de joc” pentru a câștiga și, apoi, „victoria e falsă, nu e adevărată. Asta e vanitatea: să trăiești ca să te prefaci, să trăiești ca să lași impresia, să trăiești ca să hrănești aparențele. Iar asta frământă sufletul”.

*Ce rost are să ne fălim,
dacă vom fi apoi „hrană pentru viermi”?*

Pontiful îl citează pe Sfântul Bernard, care le spune îngâmfaților: „Gândește-te ce-o să fii. Vei fi hrană pentru viermi. Și toată această falsificare a vieții este o minciună, fiindcă te vor mânca viermii și nu vei fi nimic”. Și apoi, se întreabă Francisc pentru a insista, în ce constă puterea vanității? „Să nu permiți să se vadă o greșeală, să acoperi totul, să ascunzi totul”.

Subliniază el: „Câtă lume cunoaștem care e plină de aparențe... «Vai, ce om bun! Merge la biserică în fiecare duminică. Face daruri bogate Bisericii”. Asta e ceea ce se vede, dar

osteoporoza – insistă – este corupția pe care o au pe dinăuntru. Există astfel de oameni – dar sunt și oameni sfinți de asemenea! – care fac asta”.

Iată, așadar, de ce-i în stare vanitatea: „Îți zugrăvește un chip de icoană, dar adevărul tău e cu totul altul”.

Și atunci unde e „puterea noastră” pentru a reacționa și a nu fi victime, „siguranța, refugiul nostru”? În „cuvintele lui Isus: «Eu sunt calea, adevărul și viața»”. Acesta „e adevărul, nu podoaba vanității. Dumnezeu să ne ferească de aceste trei rădăcini ale tuturor păcatelor: lăcomia, vanitatea și orgoliul. Dar mai ales de vanitate, care produce mult rău”.

REFERINȚE:

Predica de la Casa Santa Marta din 22 septembrie 2016.

Bogăția și faima? Sunt „lucrușoare care trec”. Și ne pot împinge la faliment

„Cine caută succesul fără a se gândi la Dumnezeu și la familie este un falit”

Să-L slujim și să-L urmăm pe Dumnezeu, nu pe omul care ne oferă ispite ce se dovedesc mincinoase și zadarnice. Acesta e îndemnul Papei Francisc. În orice situație a vieții, creștinul este chemat să-L aleagă pe Dumnezeu și să nu se lase deviat de împrejurări și poftă care-l conduc departe de El. Trebuie să-L alegem pe Dumnezeu, care este binele, ca să nu fim niște faliți plini de succes, lăudați de mulțime, dar, la urma urmei, doar niște adoratori ai „lucrușoarelor care trec”. Pontiful o afirmă bazându-se pe pasajul din Biblie unde Domnul îi spune lui Moise: „Iată, îți pun azi înaintea viața și binele, moartea și răul. Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, să umbli pe căile Lui” (*Deuteronom 30,15 și urm.*).